

Blokbuster Nieuwsbrief, 4 maart 2008

- > Het belang van de anti-NSV betoging op 6 maart
- > Verslag van de anti-NSV campagne in Gent
- > Antwerpen: de NSV'ers raken gefrustreerd...
- > Voormalig patroon wordt topmanager van het Vlaams Belang
- > Kort

Bezoek ook onze website:

<http://www.blokbuster.be>

6 maart: het belang van de anti-NSV betoging

Aan verschillende universiteiten probeert extreem-rechts voet aan grond te krijgen. Het probeert niet enkel een actieve werking uit te bouwen, maar ook om in de structuren van erkende studentengroepen binnen te raken. Van daaruit begint een volgende stap: het isoleren en bestrijden van de politieke tegenstanders. Te beginnen met de meest consequente anti-fascisten natuurlijk.

Tegenbetoging

Ieder jaar betoogt NSV opnieuw in een studentenstad. Dit gaat telkens gepaard met een tegenbetoging die groter is dan de optocht van extreem-rechts zelf. Nochtans kan NSV stevast rekenen op steun van buitenaf. Zowat alle radicale rechtse groeperingen dagen op bij de NSV-betoging. De ordedienst wordt verzorgd door Voorpost, onder de aanwezigen bevinden zich naast neo-nazi's zoals deze van Blood&Honour (die uitdrukkelijk oproepen voor de NSV-betoging) even goed parlamentsleden van het Vlaams Belang of Franstalige nationalist.

De jaarlijkse tegenbetoging is een traditie geworden die belangrijk is omwille van een aantal redenen. Ten eerste kunnen we met een tegenbetoging aantonen dat er meer tegenstanders dan voorstanders zijn van een gewelddadige extreem-rechtse club als NSV. Door onze fysieke aanwezigheid kunnen we bovendien verhinderen dat extreem-rechts deze avond de stad op straat volledig inneemt zonder enige tegenstand. Door mobilisatie wordt een krachtsverhouding uitgebouwd op straat. Uiteraard is dat relatief beperkt en zal het de verkiezingsresultaten van het VB amper beïnvloeden. Maar indien we de straat zomaar overlaten aan extreem-rechts zijn het hun ideeën en methode die domineren. Dat kunnen we niet zomaar toelaten. Met een sterke tegenbetoging weerklinkt een positief antwoord op de valse oplossingen van extreem-rechts. In plaats van de verdeeldheid te stimuleren, wijzen wij op hetgeen ons verenigt: de strijd voor een degelijke toekomst met werk, openbare diensten, degelijke lonen, goed en gratis onderwijs,...

Door ieder jaar tegen de NSV te betogen, vermijden we bovendien dat het zelfvertrouwen van extreem-rechts sterk toeneemt. Wat dat met zich zou meebrengen, hebben we de afgelopen jaren al meermaals gezien. Zo voelen de NSV'ers in Antwerpen zich de laatste jaren quasi onaantastbaar. Het resultaat was een gewelddadige campagne tegen hun politieke tegenstanders. Na de NSV-betoging vorig jaar in Antwerpen trok een groep NSV'ers nog naar een café waar alles kort en klein werd geslagen. Als het zelfvertrouwen van extreem-rechts toeneemt, is er meer geweld en komt hun ware methode naar boven: een afkooksel van wat de Hasseltse NSV-voorzitter Vanroy "de ijzeren hand van het fascisme" noemde.

Wij willen het niet zo ver laten komen en de beste manier daartoe is om nu reeds te mobiliseren en te betogen tegen extreem-rechts. Daarom is 6 maart een belangrijke dag voor anti-fascisten.

Pogingen om erkend te worden aan de universiteiten

Op dit ogenblik onderneemt NSV pogingen om erkend te raken aan de universiteiten. In Antwerpen werd een koepel van politieke groepen opgezet aan de universiteit en zit NSV daar gewoon in. De Actief Linkse Studenten staan er alleen met hun verzet tegen de erkenning van NSV. In de raad zelf staan we alleen, maar onder studenten en personeelsleden absoluut niet. Daar kregen we reeds meer dan 1000 handtekeningen binnen tegen de erkenning van

NSV.

In Gent wil de NSV het Antwerpse voorbeeld uiteraard volgen en is er ook een procedure om erkend te raken. Het PFK (koepel van politieke groepen) heeft zich verzet tegen die erkenning, maar de NSV probeert andere kanalen uit om alsnog erkend te raken. Niet dat de NSV wil meedraaien in het circus van politieke studentenclubs, maar via een erkenning is het makkelijker om zalen te krijgen en om een "aanvaardbaar" imago naar voor te brengen. Dat aanvaardbaar imago dient enkel om de steun te vergroten en om de tegenstanders des te harder te kunnen aanpakken op een manier die niets gemeen heeft met het "aanvaardbaar imago" dat gebruikt wordt bij de poging om erkend te raken.

Hoe kunnen we dit stoppen? Dat zorgt voor enige discussie in studentenkringen, ook bij linkse groepen. Met Blokbuster en de Actief Linkse Studenten hebben we enige ervaring op dit vlak. We hebben gemerkt dat het sterkste wapen tegen de erkenning van extreem-rechts bestaat uit het mobiliseren van de tegenstanders. De procedures in allerhande organen van de universiteit of elders zullen geen soelaas brengen indien het niet gepaard gaat met actie en mobilisatie. Dat is de manier waarop we er destijds in geslaagd zijn om het VB uit de raad van bestuur van de Gentse universiteit weg te krijgen. Enkele jaren geleden werd VB-ondervoorzitter Roeland Raes via politieke weg aangesteld als lid van de raad van bestuur – na een maandenlange campagne werd Raes ontmaskerd als negationist en moest hij ontslag nemen, de druk van de acties zorgde ervoor dat de regels nadien werden veranderd waardoor het VB niet meer in de raad van bestuur zat.

Ook nu denken we dat het beter is om een sterke anti-NSV betoging te houden dan om alle hoop te vestigen op de structuren van de universiteit en een legalistische benadering. Door aan te tonen dat een grote meerderheid van de studenten en personeelsleden geen erkenning wil van NSV, staan we veel sterker om dat standpunt ook elders ingang te doen vinden.

Waarom een betoging?

Er zijn dus zeker argumenten in overvloed om een actie te houden en te mobiliseren. Maar waarom dan betogen? Vormt dat geen risico voor een confrontatie met mogelijk zelfs geweld? Wij willen een strijdbare maar vreedzame betoging en nadat we het parkoers hebben afgelegd volgen er nog optredens. Een betoging is nuttig omdat we hiermee naar een aantal volkswijken kunnen trekken om ook daar onze boodschap naar voor te brengen. Bovendien toont een betoging de kracht van de aanwezigen omdat het een collectieve actie is. Wij verkiezen dat boven individuele acties.

In het verleden zijn er na anti-NSV betogingen soms problemen geweest. Met Blokbuster en de Actief Linkse Studenten kiezen we resoluut voor een vreedzame optocht. Wij denken niet dat er iemand zit te wachten op geweld of rellen. Door ons goed te organiseren, kunnen we dat overigens vermijden. Dat is uitdrukkelijk het opzet van de anti-NSV betoging komende donderdag. Als anti-fascisten vinden we het onze plicht en verantwoordelijkheid om te zorgen voor een strijdbare maar vreedzame betoging. Dat zal de anti-fascistische strijd versterken en daar kan jij ook een rol in spelen. Door deel te nemen aan de betoging, maar ook door de discussie aan te gaan over hoe we kunnen bouwen aan een alternatief op het kapitalistische systeem dat leidt tot onder meer verdeeldheid en racisme.

Afspraak: komende donderdag om 19u30 aan het Zuid (bij de bibliotheek) in Gent.

Verslag van de anti-NSV campagne in Gent

Aan de hogescholen en universiteiten voerden we de afgelopen weken intensief campagne voor de anti-NSV betoging van donderdag. Vorige donderdag waren er naast ons ook enkele NSV-ers aanwezig op de universiteit die hun methodes en ideeën waar we over mensen tegen argumenteerden, enkel bevestigden.

Enkele citaten die we jullie niet willen nalaten uit de woordenwisseling die er was tussen Actief Linkse Studenten en enkele NSV-ers op die donderdag: "ik ben een fascist, maar het fascisme wordt meestal verkeerd gedefinieerd. Er is rechts fascisme, links fascisme,..." Of nog: "Ik ben niet tegen homo's, want die zijn goed voor de economie. In Duitsland zijn er 8% homo's en zonder die homo's zou er veel inflatie zijn." Ondanks het gebrekkige economische inzicht wees een andere NSV'er erop dat dit geen NSV-standpunt was. Uiteraard zien wij fascisme niet als iets dat beperkt is tot haar uitingsvormen op één standpunt of terrein. Maar het geeft een beeld van de praat die verkondigd wordt door NSV'ers...

De NSV probeert in Gent als politieke vertegenwoordigers van extreem-rechtse studenten erkend te worden in het Politiek Filosofisch Konvent. Op die manier worden ze in Antwerpen behandeld gelijk eender welke

studentenorganisatie en krijgen ze toegang tot de auditoria, plakborden,...Wij zullen ons blijven verzetten tegen een toelating van het NSV en hun eigen methodes bevestigen de kritiek die we formuleren.

Hieronder vind je een uitgebreider verslag van een dag anti-fascistische campagne aan de universiteit dat ook verscheen op het forum van de sociale en politieke wetenschappen (geschreven door Mathias):

Om 12 uur stonden een tiental militanten van de ALS met een uitgebreide stand campagne te voeren in verband met de anti-NSV betoging en de internationale vrouwenbetoging. Op hetzelfde moment probeerden enkele schuchtere NSVers onopvallend ieder prikbord in te palmen met gigantische "ik wil jou voor Vlaanderen" posters. De eerste aanvaring was toen de NSV'er, lichtjes rood aangelopen door het overwicht van de linkerzijde, zag hoe iemand van Jong-Spirit plichtsbewust niet-erkende posters van de prikborden haalde. De jongen moest al snel de borstkas van de NSV'er (+ zwart scott-vestje) incasseren en bleek weinig baat te hebben bij zijn argumentatie dat niet-erkende verenigingen niet het recht hebben het forum voor wel erkende verenigingen af te nemen. Het bleef bij wat gestamp en achteraf recupereerde de NSV'er zijn dure investering door zijn halfverfrommeld gedrocht weer aan het prikbord te bevestigen.

Nadat ze hun toertje gedaan hadden door de Blandijn, vaststelden dat ze in een vierkant liepen en iedere keer dezelfde "lege" prikborden leken te besmeuren, besloten ze om op het gelijkvloers te blijven en hun 3 affiches links van de ingang te verdedigen. Toen de NSV'er meer extreem-rechtse propaganda bovenhaalde besloot ik, naar oeroude ALS-traditie, vuilniszakken te gaan zoeken om de kuisvrouwen direct wat werk te besparen en duidelijk te maken dat geen kat geïnteresseerd is in hun hatelijke optocht.

De NSV'er kon niet verdragen dat het merendeel van de studenten zijn papiertjes direct bij mij kwam wegslijten en liep vervolgens een half uur lang de trappen van de Blandijn op en af, schipperend tussen het dilemma van papiertjes uitdelen of belemmeren dat zijn papiertjes weer weggesmeten werden. Dit varieerde tussen een simpel kat en muisspelletje (waarbij de eerste ondertussen nog roder was aangelopen) tot en met de meest creatieve argumenatie van "denk aan de natuur en geef die pamfletjes terug", "vindt ge da plezant ja" tot de aanmoediging "kijk eerst eens naar het pamfletje voor je het wegslijt". Blijkbaar was de confrontatie met het feit dat zijn ideeën voor de meeste studenten in de vuilniszakken van de universiteit hoort, moeilijk te verdragen.

Toen de les van de 1e Bachelor Pol en Soc begon, kreeg de NSV'er een collega NSV'er mee om in auditorium E in een haastje op de banken van de eerste rij van het middelste blok pamfletjes te leggen ipv ze aan te bieden. Ondanks dat de studenten op de eerste rij onvrijwillig een NSV-pamflet voor hun neus kregen besloten ze allemaal, zonder uitzondering meende ik, wel vrijwillig het in de vuilniszak te deponeren. Hier werd de afgang vast te groot en was het de tweede NSV'er die als eerste naar zijn laatste redmiddel greep. Ik werd fysiek onmogelijk gemaakt de andere studenten ook een dienst te bewijzen door een NSV'er die als een gek aan mijn arm stond te sleuren en mij van mijn vuilzak beroofde. Dit allemaal voor een publiek van 500 studenten.

Toen de twee NSV'ers elkaar weer tot bedaren hadden gebracht, zoals een andere NSV'er hun eerder had aangeraden, en inzagen hoe ze weer eens het imago van henzelf en hun organisatie naar de knoppen hadden geholpen, besloten ze opnieuw de 3 prikborden beneden in te palmen en te verdedigen tot het einde van de les zodat de studenten toch eens enkele minuten hun gigantische posters konden aanschouwen. 3 kwartier werd er vervolgens met alle verwijten naar onze militanten gesmeten en toonde de NSV'er zelfs aan dat er ook studenten bestaan die de ALS-posters in de vuilzak doen belanden (hijzelf).

Toen er weer wat studenten passeerden, en een nieuwe vuilniszak zijn werk verrichte, besloot de NSV'er in alle waanzin ons materiaal te gaan stelen en beide pamfletten uit te delen, waarbij hij, de verdraagzaamheid zelve, de mensen "liet kiezen" welk pamflet ze aannamen. Al snel werd hij er op gewezen dat je nu eenmaal geen materiaal steelt van andere organisaties en dat dit weeral eens nadelig zou uitkomen voor de erkenning van hun organisatie. Waardoor de NSV'er tot de geniale conclusie kwam om een compromis met mij te proberen sluiten die luidde "als jij die vuilniszak wegstopt dan geef ik u straks uw pamfletjes terug".

Nadat ze met 3 meer dan een uur dapper hun affiches hadden verdedigd, vervoegden een ABVV-delegee en een professor ons met de nodige autoriteit om voor de ogen van de twee NSV'ers komaf te maken met hun affiches. Met als gevolg een furieuze NSV'er die wegliep met een nooit te vergeten citaat: "zorg maar dat je de volgende keer een politiepatrouille meehebt".

5 seconden nadien liep hij echter weer naar binnen, scheurde hij zowaar een poster die aan onze stand hing, smiet hij een 10-tal pamfletjes van de trap en liep hij weer onder luid gelach de deur uit. De ABVV-delegee maakte aantekening van dit alles en stuurde het door naar de sociale raad die waarschijnlijk een niet al te positief oordeel zullen vellen over de erkenning van de NSV.

Nadien stonden ze aan de ingang van het cafeetje schuin tegenover de Blandijn en kwam er enkele minuten nadien

politie opdagen. Geen idee wel of die twee iets met elkaar te maken hadden.

Eindresultaat van de campagne was meer dan 100 euro steun aan onze campagnes op het einde van de dag door de studenten pol & soc 1e en 2e jaar, meer dan 100 euro steun van enkele professoren, en een grandioze afgang voor het NSV.

De NSV probeert in Gent kost wat kost, op een nogal ongelukkige manier, als politieke vertegenwoordigers van extreem-rechtse studenten erkend te worden in het Politiek Filosofisch Konvent. Op deze manier zijn ze in Antwerpen een studentenorganisatie zoals de andere en krijgen ze toegang tot de auditoria, plakborden,... Wij zullen ons blijven verzetten tegen een toelating van het NSV en hun eigen methodes bevestigen nogmaals de kritiek die we op hun formuleren.

Het grootste deel van de tijd was ook een KVHV'er aanwezig, die heimelijk zweeg maar het toont wel welke hechte banden er tussen beide organisaties, zeker in Gent, bestaan.

Verslag van een dag campagne aan de Ugent door Benoit en Mathias

Antwerpse NSV'ers raken gefrustreerd

Vorige maandag organiseerden we met ALS-Antwerpen een kleine, maar geslaagde meeting over de strijd tegen extreem-rechts, in het kader van de anti-NSV-betoging op 6 maart. We bekeken 'La face cachée du Vlaams Blok', een onthullende documentaire over de banden van het Vlaams Belang met het nazisme en haar ware fascistische aard. Dat die fascistische aard nog steeds leeft bij de NSV, de studentenvereniging van het Vlaams Belang, konden we na de meeting nog eens duidelijk waarnemen.

Na afloop van de meeting gingen we nog napraten in een populair studentencafé op de Ossenmarkt. Plots werden we opgebeld door een jongeman die ons vertelde dat hij graag naar de meeting gekomen was, maar er door omstandigheden niet geraakt was. Hij vroeg ons of we nog ergens op café zaten en vroeg om hem buiten op te wachten. Toen waren we al argwanend, maar als de jongen echt in onze ideeën geïnteresseerd was, wilden we natuurlijk graag met hem discussiëren. Ons wantrouwen bleek echter terecht te zijn, want een half uur later kwamen drie NSV'ers het café binnen en zagen we dat er nog een tiental circuleerden op het plein. De drie in het café begonnen ons verbaal en fysiek te bedreigen en intimideren, maar we besloten hen te negeren tot ze ontmoedigd zouden raken.

Dat gebeurde ook. Na een halfuurtje verdwenen de fascist en konden de Actief Linkse Studenten zich opnieuw vrijelijk op straat begeven. We begaven ons naar een ander studentencafé op de Ossenmarkt. Daar zagen we even later hoe twee NSV'ers toch waren overgebleven en stonden te vechten op straat. Van de slachtoffers hoorden we hoe ze – wellicht gefrustreerd omdat we niet op hun intimidaties waren ingegaan – een pitazaak waren binnengelopen, enkele racistische uitspraken naar het hoofd van de uitbater hadden geslingerd, en zonder enige aanleiding twee studenten begonnen te slaan die er zaten te eten. De politie werd opgebeld, de opgefokte fascist werden in de boeien geslagen en de rust keerde weer in de Antwerpse studentenbuurt.

Het is schrijnend dat deze organisatie van straatvechters en racistisch crapuul in het Antwerpse PFK zit en op die manier erkend wordt en gebruik mag maken van aula's en faciliteiten aan de universiteit. Dit is slechts het meest recente voorval in een bedroevend lange reeks van gewelddadige incidenten tegenover andersdenkende studenten of migranten. Uiteraard zal de ALS de strijd tegen de erkenning voor NSV blijven voeren en dit incident aangrijpen om de uitsluiting van deze fascist te eisen. De slachtoffers van het NSV-geweld hebben ons hun telefoonnummers gegeven en willen graag getuigen voor het PFK over hetgeen gebeurd is. Ze verklaarden dat ze het niet eens waren met al onze ideeën, maar er alles aan wouden doen om ons te helpen het PFK te bevrijden van fascist en straatvechters.

Tegenover het geweld en het racisme van extreem-rechts, moeten we ons organiseren. Het volstaat niet kritiek te leveren op hun ideeën en gewelddadige methodes; het is enkel door

actief verzet dat we hen een deuk in hun zelfvertrouwen kunnen toebrengen en fascistisch geweld kunnen stoppen. Laat de straten van Gent daarom niet over aan deze hooligans en betoog op 6 maart mee tegen racisme en fascistisch geweld, en voor een links alternatief op het rechtse beleid.

Jarmo Van Regemorter

Voormalig patroon wordt topmanager van het Vlaams Belang

Voormalig patroon Bruno Valkeniers neemt het roer over bij het VB. Hij wordt topmanager bij de partij, over het daarbij horende loon hebben we nog niets vernomen maar een bedrijfsleider is geen liefdadigheidsinstelling (om het VB over de afdankingen bij VW destijds te parafraseren). Valkeniers haalde met 94,6% een stalinistische score op het applauscongres van de partij.

Het Vlaams Belang heeft geen traditie van interne discussies en debatten bij de verkiezing van een partijleider. Bij de oprichting van de partij werd Karel Dillen aangesteld tot “voorzitter-voor-het-leven”. Op ver gevorderde leeftijd besloot Dillen de voorzitterspost over te dragen aan een trouwe volgeling, Frank Vanhecke. Met die aanstelling zorgde Dillen er meteen voor dat de geruchten over een confrontatie tussen Dewinter en Annemans de kop werden ingedrukt. Vanhecke moest zich voor volgende termijnen als voorzitter wel onderwerpen aan een stemming in de partij. Maar de traditie van voorzittersverkiezingen is dus absoluut nog niet lang gevestigd in het VB.

Ook met Valkeniers werd gekozen voor een compromisfiguur. De tegenstellingen tussen de klik rond Vanhecke en Morel enerzijds en Dewinter anderzijds, moesten overbrugd worden door een figuur die voor beide zijden aanvaardbaar is. Het eerder Belgisch aandoend compromis is ook in het VB een geliefkoosde tactiek als het op carrièrepianningen aankomt. Natuurlijk zijn ook de verloningen van de partijleiders erg Belgisch: de partij werkt met nationaal belastingsgeld. Ons belastingsgeld.

Valkeniers haalde 94,6% van de stemmen op een applauscongres waar hij de enige kandidaat was voor het voorzitterschap. De voormalige patroon bereikt daarmee de doelstelling waarmee hij bedrijfsleven ruilde voor de politiek: een topfunctie. Eens topmanager, altijd topmanager? Hij brengt meteen ook de logica van de topmanagers mee: het VB moet een “machtsfactor” worden. Dat zou immers zijn eigen marktpositie als voorzitter versterken.

In 2006 maakte Valkeniers de overstap van het bedrijfsleven (als commercieel directeur van Hesse-Noord Natie) naar de partijpolitiek. Als jongere was Valkeniers reeds actief in het Vlaams Blok en de studentenclub van het VB: NSV. Die club hielp hij mee oprichten en achteraf verklaarde hij zich niet te schamen voor het occasionele straatgeweld van NSV. Dat moet de hardliners in de partij gerust stellen. Het weerlegt natuurlijk tegelijk ook de pogingen van NSV zelf om “aanvaardbaar” voor de dag te komen en via dat imago erkend te raken aan de universiteiten. Waarom zou een groep straatvechters erkend moeten worden?

De nieuwe VB-voorzitter kondigde aan dat hij een “meer rationele” stijl wil voor zijn partij. We zijn uiteraard benieuwd hoe Valkeniers enige vorm van “stijl” wil introduceren bij pakweg de straatvechters van NSV. Zelf ging hij ook reeds uit de bocht met zijn verklaring dat hij geen enkel probleem had met het racistische apartheidssysteem dat destijds in Zuid-Afrika bestond. De onderdrukking van de zwarten die amper rechten hadden, vond Valkeniers “in die contreien het meest geschikte”.

Het Vlaams Belang bevindt zich op dit ogenblik in een moeilijke positie. Er is concurrentie van de Lijst-Dedecker die de media-aandacht mee heeft en er alles aan doet om “anders” over te komen. Dat LDD een harde neoliberale politiek wil, komt amper aan bod in de media. Daar heeft de partij haar denktank voor. Het rechts-populisme van LDD trekt stemmen van VB naar Dedecker, maar door zich louter te beperken tot populisme is de stabiliteit van LDD verre van gegarandeerd. Als LDD in de problemen zou komen, kan het VB zich enorm versterken op electoraal vlak. Dat is een gevaar dat we nu reeds moeten erkennen. Het zou dan ook bijzonder voorbarig zijn om nu reeds het VB af te schrijven en te denken dat de strijd gestreden is.

Anderzijds zal de aanstelling van Valkeniers als voorzitter een risico vormen voor het VB. Hoe kan de partij nog geloofwaardig beweren op te komen voor “de kleine man”? Na zowat alle andere partijen wordt nu ook bij het VB gekozen voor een topmanager aan de top van de partij. Valkeniers vervoegt op dat vlak Patrick Janssens (SP.a), Etienne Schouppe (CD&V) of Bettina Geyssen (Spirit). Het is makkelijk om een manager in de politiek te vinden, maar een gewone arbeider? Ook bij het VB zijn het niet de “kleine mannen” (laat staan vrouwen) die aan het roer staan. Het resultaat is een partijvoorzitter die bijzonder neerbuigend is tegenover pakweg de stakende VW-arbeiders

een jaar geleden. De roep naar meer koopkracht onder brede lagen van de bevolking vindt geen enkele weerklink bij Valkeniers die zich liever concentreert op de rotte vissen in de communautaire pan van Dewever.

Dit soort politici is niet bezig met onze bekommernissen en biedt er ook geen antwoorden op. We zullen moeten werken aan eigen politieke instrumenten als we onze eisen gehoor willen laten vinden op politiek vlak.

Geert Cool

KORT

* **VB Light** (vertaling: "VB bleek"). De nieuwe koers van het VB werd samengevat door Francis Van Den Eynde: "Het is altijd onze mening geweest dat de Afrikaners zonder apartheid als volk bedreigd zouden worden. De huidige situatie bewijst dat we gelijk hadden." Na alle pogingen om het racistisch imago van zich af te schudden, liet Valkeniers zich vangen aan een vraag over de Zuid-Afrikaanse apartheid, een regime dat met de Dietse volkssteun van het Vlaams Blok de zwarte meerderheidsbevolking weigerde democratische en andere rechten toe te kennen. Dat racistische beleid werd gesteund door het VB en wordt tot vandaag goedgepraat.

* **Weg met Kosovo!** Nation nam deel aan een betoging van Serviërs tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. De nationaal-solidaristen zijn niet solidair met de Kosovaarse bevolking. Waar het VB nog beweerde "gemengde gevoelens" te hebben, zijn Nation en co duidelijk tegen de Kosovaarse onafhankelijkheid. Ze worden daarin gevolgd door groepjes als de Vlaamse Jongeren Westland. Op haar site stelden de nationaal-solidaristen onder meer: "Wie zich nationalist noemt, moet alvast beseffen dat de VS en een aantal internationale instellingen de afscheiding van Kosovo gesteund hebben bij wijze van straf voor het van nationalisme verdachte Servië." De site weet ook te melden dat er geen Kosovaren zijn.

* **Rechtse kritiek op extreem-rechtse studenten.** Het zogenaamde "Nieuw-Solidaristisch Alternatief" omvat onder meer de Vlaamse Jongeren Westland en ook Groen Rechts. Het moet een verzamelplaats van extreem-rechts crapuul worden. Anderzijds heeft het wel kritiek op de vrienden van NSV-Antwerpen. Waar andere NSV-afdelingen veelal kritiek leveren op de Antwerpse afdeling omdat deze te radicaal zou zijn en wel eens gewelddadig uit de hoek kan komen (sommige NSV'ers staan daarvoor zelfs bekend bij de Antwerpse politie, maar dat volstaat blijkbaar niet om de criminele site van Bart Debie te halen?), zijn de Antwerpse NSV'ers volgens het N-SA (nieuwe Sturmabteilung?) te soft. Inderdaad: ze durfden het zowaar aan een debat te organiseren met een migrant, Ergun Top genaamd. Die CD&V'er zat in een NSV-debat met Dewinter over "islamisering in Europa". N-SA is er niet over te spreken: "De organisatoren (NSV) beseffen blijkbaar niet dat je deze vreemdelingen zo legitimiteit geeft in het maatschappelijke en politieke debat. Het is een sluipende aanvaarding van de multiculturele maatschappij." Vreemde jongens, die nieuwe Germanen.